

ærgeligt. Men vi skal i hvert fald ikke afskære os fra muligheden.

Missilskjoldet tjener til at fjerne eller i det mindste reducere truslen om missilangreb fra lande eller netværk med forholdsvis få missiler, og det synes vi er fornuftigt. Skjoldet vil næppe inden for overskuelig fremtid være i stand til at dæmme op for et massivt kernevåbenangreb, men et sådant angreb fra et land kan vi forhåbentlig heller ikke regne med inden for den nærmeste tidsperiode. Det kan vi i hvert fald håbe på ikke sker.

Faren for den frie verden består for os at se først og fremmest i, at en eller anden psykopatisk tredje verdensleder eller en velhavende terrorist som Osama bin Laden pludselig får fat på en atombombe eller et masseødelæggelsesvåben, og så har vi problemer. Så har vi, som situationen er i dag, svære odds. De odds kan vi forbedre ved at sikre os på alle mulige måder, og her kan missilskjoldet være en af de muligheder, vi kan bruge.

Der, hvor vi i Dansk Folkeparti måske godt kan undre os lidt over debatten om Grønland, Danmark og en måske indgået aftale, der kommer inden for den nærmeste tid, er, når det fremgår, at regeringen og det grønlandske hjemmestyre kræver flere scholarships til grønlandske studerende til gengæld for at bakke op bag missilskjoldet, missilprojektet.

Det er en lidt underlig sammenblanding af tingene, hvis det handler om antallet af scholarships og muligheder for studerede, for at man skal kunne sige ja til et missilskjold. Så vi ville da være kede af, hvis det handler om ussel mammon eller bedre vilkår på andre områder end det reelle billede, nemlig spørgsmålet om beskyttelse af os selv mod fremtidige trusler.

Kl. 17.30

Jeg forstår til fulde de grønlandske synspunkter om amerikanske forpligtelser til at udbedre eventuelle miljømæssige skader, som Thuleradarens udvidelse måtte resultere i, selv om jeg har vanskeligt ved at se, at den ekstra software og opstillingen af en antenne skulle resultere i miljøproblemer i sig selv. Men når man bruger, sådan må man nok sige, uvedkommende forslag til at øve pression mod Danmarks allierede, så kan jeg godt stille mig lidt skeptisk an, og det synes jeg at det med de her scholarship har været et tegn på.

Vi skal afslutningsvis sige fra Dansk Folkepartis side, at vi håber, at der kan indgås en aftale, som både Grønland og Danmark kan bakke

op. Men det er soleklart, at det er Danmark, der i den sidste ende fører udenrigspolitikken her i landet, og derfor, som det står i grundloven, vil det være en aftale, som Danmark alene godt kan indgå med USA, hvis det er nødvendigt, men vi håber, at Grønland kan være med.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Man må jo sige, at det var den indtil nu klareste tale om, hvad man har tilovers for Grønlands indflydelse i den her situation. Det bliver, som hr. Peter Skaarup vil, uanset hvad grønlænderne siger. Det var det korte af det lange af hr. Peter Skaarups afslutning. Jeg vil godt bede ham om at bekræfte, at grønlænderne kan gøre, hvad de vil, men hr. Peter Skaarup bestemmer i øvrigt det her.

Det er rart at vide oppe i Grønland, at sådan ser Syddansk Folkeparti altså på forholdet inden for rigsfællesskabet. Det slutter ved Skagen. Syd for Skagen er det hr. Peter Skaarup, der i øjeblikket bestemmer fuldstændig, uanset hvad grønlænderne har af synspunkter. Det var et meget klart synspunkt, hr. Peter Skaarup kom med.

Så vil jeg spørge hr. Peter Skaarup, som jo har været i radioen på P1 her i morges, om hr. Peter Skaarup vil bekræfte sine udtalelser, nemlig at det her ikke er rettet mod småstater. Hr. Peter Skaarup nævnedede nemlig lande som Iran, Nordkorea og måske Kina. Er hr. Peter Skaarup ikke enig i, at Kina ikke rimeligvis kan betegnes som en småstat?

(Kort bemærkning).

Kuupik Kleist (IA):

Jeg vil godt angribe hr. Peter Skaarups udtalelser om de kræmmeragtige krav, som Grønland har stillet i forhandlingerne med Danmark om den her sag. Jeg vil medgive, at pressens behandling har haft en stor overvægt af de her nærmest ligegyldige detaljer i forhandlingerne, der er foregået. Men jeg må gøre det klart, at det drejer sig om nogle helt grundlæggende politiske krav om indflydelse, krav om et afgørende ord at skulle have sagt om, hvad der sker i Grønland og i særdeleshed på Thulebasen, og der er nogle krav om at være en del af det internationale samfund på eget ansvar.

Når det er sagt, vil jeg gerne henvise til regeringens hvidbog eller redegørelse om missilskjoldet, hvor det jo helt klart bliver sagt, at det for Danmarks vedkommende er sådan, at der er udsigt til et industrielt samarbejde om teknolo-